

SİYASİ PARTİNİN EKONOMİK DEMOKRATİK MÜCADELESİ

Aydınlık Gazetesi, 4 Haziran 2018

Yıldırım Koç

Akıllı, tecrübeli, ihtiyatlı ve görmüş geçirmiş halkımız, onu cahil, aptal ve korkak zannedenleri utandıracak biçimde, mantıklı hareket eder. Bizim halkımızı öyle sadakayla veya inanç bezirganlığıyla aldatamazsınız. Tabii ki ufak bir azınlık bu oyuna gelir; ancak büyük çoğunluk bu konuda şerbetlidir.

Bir süredir Kemal Sunal filmlerini farklı bir gözle izliyorum. Bu filmlerin senaryolarını yazan(lar), halkımızın özelliklerini çok iyi kavramış. Bugün hâlâ birçok kanalda tekrar tekrar gösterilen ve büyük bir ilgiyle izlenen Kemal Sunal filmlerini hatırlayın. Hepsinde Kemal Sunal saf ve hatta aptal gibi gözükür, ancak filmin sonunda hep kazanan Kemal Sunal'dır. Halkımız Kemal Sunal'da kendisini bulduğu için bu filmler bu kadar sevilir ve izlenir. Şeytanın en büyük numarası, kendisinin olmadığına inandırmasıymış. Halkımız da saf ayaklara yattığında, onu aptal, cahil ve korkak zannedenler hep yanılmıştır.

HALKIMIZIN SORUNLARI ARTIYOR

Halkımızın çok büyük çoğunluğunu, hayatını bir başka işyerinde çalışarak kazanan ücretliler oluşturmaktadır. Atatürk döneminde nüfusun yüzde 76'sı köylüydü. Günümüzde gelir getirici bir işte çalışanların yüzde 70'i ücretlidir. Ayrıca 6 milyonu aşkın işsizler var. Buna bir de işçi ve memur emeklilerini ekleyin. Türk milleti dendiğinde 1930'lu yıllarda köylülük anlaşılırken, günümüzde işçi sınıfı anlaşılmaktadır.

İşçi sınıfımızın sorunları artıyor. Ne yazık ki daha da artacak.

İnsanlarımız önce bu sorunlarına mevcut düzenin sınırları içinde çözüm arayacak. İşçilerin ücretlerinin satınalma gücü 1983-1988 döneminde yaklaşık üçte bire düşmüştü. Bahar Eylemlerini yaptılar. 1989-1991 döneminde işçilerin ücretlerinin satınalma gücü, 1980 yılı başlarındaki düzeyin iki katının üstüne çıktı. Sorunlar vardı; eylemler sayesinde sorunlar mevcut düzenin sınırları içinde giderildi.

Günümüzde sorunlar artıyor; ancak bu sorunların mevcut düzenin sınırları içinde çözüme kavuşturulması giderek daha da zorlaşıyor.

Peki, bu durumda, önce mevcut düzen içinde sorun çözme biçiminde başlayacak bir mücadeleye kim önderlik edecek? Bu mücadeleyi, mevcut sömürü düzenine karşı bir mücadeleye kim dönüştürebilecek?

Sendikalar bu işi yapabilir mi?

Yapamaz.

Türkiye'de 19,1 milyon ücretli (işçi, memur ve sözleşmeli personel) var.

Bunların 3 milyonu memur. 16 milyonu ise işçi statüsünde çalışıyor.

16 milyon işçinin yalnızca yaklaşık 1,2 – 1,3 milyonluk bölümü sendika üyesi. Bazı sendikaların niteliği de ayrıca tartışılmalı.

Peki, geriye kalan yaklaşık 15 milyonluk işçi kitlesini sendikalar örgütleyebiliyor mu?

Örgütleyemiyorlar veya örgütlemiyorlar.

Bu durumda görev, öncü siyasi partiye düşüyor.

VATAN VE EMEK MÜCADELESİNİN BÜTÜNLÜĞÜ

Önce, "siyasi partiler siyasi mücadele verir; ekonomik-demokratik mücadeleyi verme görevi sendikalarıdır" gibi yanlış, dayanaksız ve siğ düşünceyi kenara atın.

Günümüzde işçi sınıfının ekonomik-demokratik mücadelesine katkıda bulunacak ve (eğer gücü yeterse) ona öncülük edecek güç, siyasi partidir. Günümüzde yüzbinlerce işçiye en temel işçi haklarını

öğretecek, bu hakların ihlali durumunda yargı yolunu gösterecek, gelişecek eylemleri destekleyecek ve öncü işçileri örgütleyecek güç, öncü siyasi partidir.

Öncü siyasi parti, bu görevleri yerine getirirken, sendikaların alternatifi olarak davranmaz, sendikaları hasım veya düşman olarak görmez. Onların yapamadıklarını yapmaya çalışır.

Öncü siyasi parti ancak vatan mücadelesiyle (siyasi mücadeleyle) işçi sınıfının ekonomik-demokratik mücadelesini birlikte örgütlediği ve geliştirdiği takdirde, bağımsız ve demokratik bir Türkiye ve sınıfsız ve sömürsüz bir dünya mücadelesinde başarılı olabilir.